

Case 1: Hassan is generatiestudent en studeert kinesithérapie. In de middelbare school moest hij nooit veel moeite doen om geslaagd te zijn voor zijn vakken: meestal bekeek hij zijn leerstof een keer de dag voor een toets of een examen en haalde hij zo een voldoende of meer. Hij komt naar je toe na de eerste examenperiode. Zijn resultaten zijn tegengevallen: hij is maar voor één van zijn vijf vakken geslaagd. Hij is wel overtuigd dat kinesithérapie iets voor hem is, maar toch merkt hij nu dat hij vaak moeite heeft met zich aan zijn studie zetten.

Bespreking:

De student heeft waarschijnlijk nooit geleerd hoe te studeren omdat dit niet nodig was. Hij heeft weinig inzicht in het proces van studeren en studiemethoden. Daarnaast merkt hij uitstelgedrag op, wat zou kunnen samenhangen met het feit dat hij niet weet wat hij eigenlijk moet doen voor zijn studies. Hij heeft waarschijnlijk weinig gestudeerd tijdens het semester. Misschien heeft hij wel het gevoel dat hij hard gewerkt heeft in de examenperiode, maar dat is niet voldoende om zijn achterstand van tijdens het semester in te halen.

Mogelijke vragen die je kunt stellen om te achterhalen waar het misloopt:

- Wat doe je voor je studie tijdens het semester / de blok- en examenperiode?
- Maak je notities in de les? Zo ja, hoe? En wat doe je er achteraf mee?
- Vertel me eens heel concreet wat je allemaal voor vak X gedaan hebt vorig semester?
- Hoe heb je je voorbereid op de examens?
- Wanneer heb je vooral moeite om je aan je studie te zetten?

Waarschijnlijk heeft deze student nood aan concrete uitleg en advies over studievaardigheden. Je kan hem hier zelf mee op weg zetten en/of doorverwijzen naar:

- LEMO: zelftest laten invullen om te analyseren wat hij al goed doet en waar hij nog aan kan werken. De tips hieruit kan hij ook gebruiken om zijn studiemethode aan te scherpen.
- Tips & Tricks 'Blokken & Plannen' (STIP): in deze online sessie wordt kort en bondig uitgelegd welke studeerfases studenten best doorlopen bij het studeren en hoe ze dit kunnen inplannen.
- Werkboek 'Starten met studeren' (STIP): als hij nood heeft aan een meer uitgebreide uitleg en voorbeelden, kan hij het werkboek aankopen en daar zelf mee aan de slag gaan.
- Studeren zonder blokkeren – module Uitstelgedrag: als hij nog steeds last heeft van uitstelgedrag, ook al weet hij ondertussen hoe hij kan studeren, kan deze module inzicht geven in zijn uitstelgedrag en hem helpen dit aan te pakken.
- Workshop 'Uitstelgedrag' (STIP): moest er sprake zijn van meer hardnekkig uitstelgedrag, kan de student zich inschrijven voor een workshop om er meer intensief en in groep mee aan de slag te gaan.

Case 2: Lore is een derdejaarsstudente sociaal-economische wetenschappen. Ze had vorige jaren goede resultaten door hard te werken. Ze komt in november langs omdat ze niet weet hoe ze dit semester gebolwerkt krijgt. Lore gaat altijd naar de les, neemt notities, herbekijkt de lessen thuis, herwerkt haar notities... Ze heeft veel stress omdat ze nu al niet ziet hoe ze klaar zal geraken tegen de examenperiode. Ze is moe en voelt dat het water haar al aan de lippen staat.

Voorbeeld van notities

College 9 – Politiek, Politici en digitale media - Vragen

Wat zijn voorbeelden van hedendaagse propaganda? Of hele typische voorbeelden?

De Landtsheer: Voorbeelden van hedendaagse propaganda is bijvoorbeeld de taal waarmee wij geconfronteerd worden als wij naar het nieuws op de radio luisteren, als we naar het journaal kijken op de televisie, als we naar Twitter, naar Facebook, enz. Dan zien we daar hele korte, pakkende uitspraken staan, soundbites bijna. We zien daar op Twitter ook allerlei uitspraken zoals bijvoorbeeld een Twitterbericht van een tijd geleden van Theo Franken, dat ging over vluchtelingen en het park waar zij zich ophielden. Franken had getwitterd "opkuisen", dus dat is een voorbeeld van hedendaagse propaganda, waarbij de associatie gewekt werd van vluchtelingen/mensen met afval eigenlijk. Dus dat is een voorbeeld van hedendaagse propaganda. Wat ook hedendaagse propaganda is, is dat wij -en je moet er eens op letten, het is echt opvallend- de hele tijd geconfronteerd worden overal met, in wat voor zinsneden van politici dan ook: "De Vlaming wilt dit, de Vlaming wilt dat" en dan gaat men er van uit dat wat de politicus die dat woord gebruikt wilt, dat wij dat ook allemaal willen. Er wordt een identiteit gecreëerd voor ons, in ons plaats, waarbij ons allerlei ideeën opgelegd worden door het te hebben over 'de Vlaming'. Men heeft het niet over ons, men heeft het over 'de Vlaming wilt dit, de Vlaming wilt dat', dat is ook een voorbeeld van hedendaagse propaganda. Wat ook propaganda is, is wat nu gebeurt: ik neem maar de voorbeelden die voor het grijpen liggen op dit moment: is wat er met de cultuursector gebeurt (????? Wat gebeurt er met de cultuursector?). Dat is een voorbeeld van culturele propaganda, dat is ook propaganda. Dat zijn een aantal voorbeelden

Malv: Ik denk dat het interessant is wat je nu ziet gebeuren als we kijken naar Goebbels; Goebbels maakte propaganda en verder. Maar die propaganda was altijd bedoeld op de opbouw van kennis: "Wat leeft er onder de bevolking, wat moet er bij gestuurd worden?". Hij was bekend en notoir voor het inzetten van spionnen op café, die daar rapporteerde en op basis daarop maakte hij propaganda. Wat we vandaag de dag zien is dat digitale media ook gebruikt worden om dat soort propaganda te maken. Dus als we kijken naar de Trump campagne, dan zien we dat de Trump campagne kennis opbouwt deed door dataficatie, maar ook door meteen dan een informatieomgeving te gaan scheppen. Wat men probeerde te doen: om allerhande Trump fans, potentiële Trump fans te bestoken met informatie van allerlei bronnen, die hun het idee gaf in een bepaalde wereld te leven. Die dus de hele blik

Bespreking:

Vermoedelijk is deze student onzeker over haar eigen vaardigheden en uit dit zich in een perfectionistische stijl van studeren. Het lijkt hier te gaan om een student die veel tijd spendeert aan studeren maar doordat ze dit zo perfect wil doen, dit vaak inefficiënt doet. Ze heeft dit vorige jaren op dezelfde manier aangepakt en dat is tot nu toe gelukt maar ze merkt wel dat ze zo goed als op is.

Mogelijke vragen die je kunt stellen om te achterhalen waar het misloopt

- Neem je notities? Wat noteer je? Hoe noteer je?
- Wat doe je achteraf met je notities?
- Hoe ga je om met lesopnames?
- Hoe verwerk je je leerstof? Hoe breng je structuur aan in je leerstof?
- Wanneer memoriseer je? Hoe memoriseer je?
- Wanneer herhaal je? Hoe herhaal je?

Je kan de student op twee manieren helpen

- Aanpak rond studievaardigheden
 - Manier van noteren bespreken en alternatieven bekijken bv. niet alles noteren, noteren met pen en papier, goed notitiesysteem zoeken
 - Mogelijk hulp via Monitorraat op maat
 - Manier van lessen herbekijken en leerstof verwerken herbekijken, meer actief proberen verwerken en minder 'perfectionistisch' bv. lessen niet volledig herbekijken, soms durven verder gaan, meer tijd steken in inhoud van de leerstof, gebruik maken van kapstok...
 - Manier van memoriseren bespreken en alternatieven geven bv. werken met kapstok, niet blijven hangen tot iets volledig 'gekend' is, actief memoriseren/herhalen
- Onderliggende oorzaak van de aanpak lijkt perfectionisme te zijn. Je kan dit bevragen bij de student en zien of zij open staat voor begeleiding hierrond. Het is ook mogelijk dat de student hier niet alleen op vlak van studies last van ondervindt. Mogelijkheden:
 - Zelf aan de slag met studerenzonderblokkeren bv. tool faalangst
 - Zelf aan de slag met werkboek 'Prettig perfect'
 - Workshop 'Perfectionisme' of 'Faalangst'
 - Afspraak met een studentepsycholoog via STIP

Case 3: Jente is een student bio-ingenieurswetenschappen, een opleiding met heel diverse vakken. Voor de meeste vakken heeft ze een goed plan van aanpak en ze vindt de richting supertof. Alleen wiskunde is materie waarvan ze niet weet van welk hout pijlen maken. In het middelbaar haalde ze niet de hoogste punten, maar het lukte haar wel. Maar aan de universiteit geraakt ze totaal overweldigd door het vak. Het gaat zo snel en ze denkt dat ze de weg kwijt is.

De combinatie theorie en oefeningen schrikt haar af en ze weet totaal niet hoe ze het vak gestudeerd moet krijgen. Het maakt dat ze het vak dan ook snel opgeeft als ze het al eens vastpakt en haar aandacht aan andere vakken geeft. Maar de stress groeit, naarmate de examenperiode dichterbij komt.

Bespreking

Het uitstelgedrag voor wiskunde lijkt te komen door een “mankement” in de C van zelfdeterminatie: de leerstof is overweldigend veel en moeilijk en Jente voelt zich momenteel niet voldoende competent om dit aan te pakken. Daarbij komt dat wiskunde niet het soort vak is dat je een week voor het examen vastpakt en blokt. Het is een beetje te vergelijken met een taal onder de knie krijgen. Dat krijg je enkel op een goede manier gedaan als je daar regelmatig mee bezig bent. (*spaced learning*)

Mogelijke vragen om het gesprek op gang te brengen

- Ga je naar de lessen?
- Begrijp je de leerstof? Wat doe je op dit moment om de leerstof te begrijpen?
- Hoe ziet je weekplanning eruit en waar past wiskunde in dat plaatje?
- Vertel eens hoe je wiskunde op dit moment aanpakt. Vertel ook eens waar je moeilijkheden ervaart.
- Probeer je de leerstof momenteel al in je hoofd te krijgen? Hoe doe je dat?

Tips die je de student kan geven:

- Indien er remediëring voorzien wordt binnen de opleiding, kan je naar daar doorverwijzen als er delen van de leerstof onvoldoende begrepen zijn (vb. Monitoraat Wetenschappen bij FWET en FBD). Verwijs anders door naar de assistent of docent.
- Wijs op het belang van kleine, behapbare stukken om te studeren, zowel in hoeveelheid leerstof als in hoeveelheid tijd.
 - Het kan de student helpen om de hoeveelheid leerstof onder te verdelen en enkel het gedeelte erbij te nemen waarmee aan de slag gegaan wordt. Zo trekt de (gepercipieerde) berg af te werken leerstof minder/geen aandacht.
 - In studietijd is 3 keer een uur werken ook efficiënter dan 1 keer 3 uur. Dat voelt bij studenten vaak contra-intuïtief aan.
 - Moedig de student aan om bepaalde zaken, zoals formules of bepaalde bewijzen heel regelmatig te herhalen (vb. 10 minuten per dag) en zo op te bouwen.
 - Moedig de student aan om bewust stil te staan bij kleine successen, zodat die ook waarde krijgen.
- Wijs op de verwevenheid van de theorie en de oefeningen én adviseer voldoende afwisseling in het verwerken. Oefeningen maken betekent vaak zorgen dat je oplossingsstrategieën leert beheersen.

- Laat ze hun eigen *trouble shooting guide* maken: als ze merken dat bepaalde fouten vaak terug komen, laat ze die dan verzamelen in één document (vb. – en + in vergelijkingen, komma's in getallen, een bepaalde stap in een bepaald soort oefening, ...). Dat kan helpen om de struikelblokken concreet zichtbaar te maken en klein te houden. (niet "ik kan geen wiskunde", maar "ik vergeet soms mijn komma's op de juiste plaats te zetten".) Het kan ook helpen om die *trouble shooting guide* als eerste op het kladblad te zetten, of mee te nemen als het een openboekexamen is. Het is altijd goed om dat bij de hand te hebben als controlemiddel.
- Studeer samen met medestudenten, zodat je vragen kan stellen aan elkaar. Discussieer over de leerstof.

Stel dat de student toch te laat begonnen is aan wiskunde en dat de volledige leerstof niet meer onder de knie te krijgen is, moedig dan toch aan om naar het examen te gaan:

- Er is nog nooit een docent kwaad geworden omdat studenten een examenpoging benutten. Docenten zien eigenlijk niet liever dan dat iedereen slaagt, dus ze appreciëren elke poging. Dat blijft belangrijk om mee te geven.
- De student krijgt een idee van welk soort vragen verwacht kan worden, wat richting kan geven in het voorbereiden van een eventuele 2de zit.
- De kans bestaat ook dat er zaken op het examen terug komen die wel verwerkt zijn. Die kunnen dan ineens getest worden: beheers ik die voldoende of moet ik voor die zaken mijn aanpak ook bijsturen? (En wie weet is het toch genoeg en ligt er een 10 in de mogelijkheden?)